

τῇ στάσει λέγοντες ἢ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ τῇ στάσει τῇ περὶ τὴν οὐσίαν. εἰ μὲν γὰρ τῇ στάσει ταυτόν, πρῶτον μὲν οὐκ ἐροῦμεν αἰώνιον τὴν στάσιν, ὥσπερ οὐδὲ τὸν αἰῶνα αἰώνιον· 25 τὸ γὰρ αἰώνιον τὸ μετέχον αἰῶνος. ἔπειτα ἢ κίνησις πῶς αἰώνιον; οὕτω γὰρ ἂν καὶ στάσιμον εἶη. εἶτα πῶς ἔχει ἢ τῆς στάσεως ἔννοια ἐν αὐτῇ τὸ αἰεῖ; λέγω δὲ οὐ τὸ ἐν χρόνῳ, ἀλλὰ οἶον νοοῦμεν, ὅταν τὸ αἰδίου λέγωμεν. εἰ δὲ τῇ τῆς οὐσίας στάσει, ἔξω πάλιν αὐτὰ ἄλλα γένη τοῦ 30 αἰῶνος ποιήσομεν. εἶτα τὸν αἰῶνα οὐ μόνον ἐν στάσει δεῖ νοεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐνί· εἶτα καὶ ἀδιάστατον, ἵνα μὴ ταυτόν ἢ χρόνῳ· ἢ δὲ στάσις οὔτε τὴν τοῦ ἐν οὔτε τὴν τοῦ ἀδιαστάτου ἔχει ἔννοιαν ἐν αὐτῇ, ἢ στάσις. εἶτα τοῦ μὲν αἰῶνος κατηγοροῦμεν τὸ μένειν ἐν ἐνί· μετέχοι ἂν 35 οὖν στάσεως, ἀλλ' οὐκ αὐτοστάσις εἶη.

3. Τί ἂν οὖν εἶη τοῦτο, καθ' ὃ τὸν κόσμον πάντα τὸν ἐκεῖ αἰώνιον λέγομεν καὶ αἰδίου εἶναι, καὶ τί ἢ αἰδιότης, εἴτε ταυτόν καὶ ἢ αὐτὴ τῷ αἰῶνι, εἴτε κατ' αὐτὴν ὁ αἰών; ἀρά γε καθ' ἐν τι δεῖ, ἀλλὰ ἐκ πολλῶν συνηθροισμένην τινὰ νόησιν, ἢ καὶ φύσιν εἴτ' ἐπακολουθοῦσαν τοῖς ἐκεῖ 5 εἴτε συνοῦσαν εἴτ' ἐνορωμένην, πάντα δὲ ταῦτα ἐκείνην μίαν μὲν οὔσαν, πολλὰ δὲ δυναμένην καὶ πολλὰ οὔσαν; καὶ ὅ γε τὴν πολλὴν δύναμιν εἰσαθρήσας κατὰ μὲν τοδὶ τὸ οἶον ὑποκείμενον λέγει οὐσίαν, εἶτα κίνησιν τοῦτο, καθ' ὃ ζωὴν ὀρά, εἶτα στάσιν τὸ πάντη ὡσαύτως, θάτερον δὲ 10 καὶ ταυτόν, ἢ ταῦτα ὁμοῦ ἐν. οὕτω δὴ καὶ συνθεῖς πάλιν αὐτὸ εἰς ἐν ὁμοῦ εἶναι ζωὴν μόνην, ἐν τούτοις τὴν ἑτερότητα